

1.adventna nedelja - leto C

Nihče ne ve ne dneva ne ure

Kakršni so bili namreč Noetovi dnevi, tako bo tudi ob prihodu Sina človekovega. Kakor so namreč v tistih dneh pred potopom jedli in pili, se ženili in se možile do dne, ko je šel Noe v ladjo, in niso ničesar slutili, dokler ni prišel potop in vseh odnesel, tako bo tudi ob prihodu Sina človekovega. Takrat bosta dva na polju: eden bo sprejet, drugi puščen. Dve bosta mleli na kamnu: ena bo sprejeta, druga puščena. Bodite torej budni, ker ne veste, katerega dne pride vaš Gospod! Vedite pa, da bi bil hišni gospodar buden, če bi vedel, ob kateri straži pride tat, in ne bi pustil vlomiti v svojo hišo. Zato bodite tudi vi pripravljeni, kajti ob uri, ko ne pričakujete, bo prišel Sin človekov. Mt 24,37-44

Niso slutili, dokler ni prišel potop

V Noetovih dneh se je Bog odločil očistiti zemljo vse pokvarjenosti, zato je poslal vesoljni potop. Pokvarjenost je prepoznal le Noe, ki je na ladjo rešil sebe in živali, drugi niso ničesar slutili. Tudi v času drugega prihoda, pravi Jezus, bo pokvarjenost podobna. Pretresljiv je opis sodbe: Dve bosta mleli na kamnu: ena bo sprejeta, druga puščena. Kot da bi hotel reči, da na videz ne bo razlike med sprejetimi in zavrženimi, da tudi takrat večina ne bo ničesar slutila. Kako naj se torej pripravimo na Gospodov prihod? Štiri tedne imamo do Božiča. V pripravi na praznovanje Njegovega prihoda bomo prižigali svečke. Mogoče je dobro, da pomislimo, na kaj naj mislimo ob vsaki sveči.

Prva nedelja nas vabi k razmisleku o pokvarjenosti in prepoznavanju le te. Za današnji čas se zdi mogoče najbolj pokvarjeno opredeliti se, kaj je dobro in kaj je slabo. Pa vendar, kako se bomo pripravili na sodbo, če ne vemo, za kaj se zavzemamo. Če je vse enako dobro, potem smo v nevarnosti, da bomo dočakali Gospodov prihod pri vsakodnevnem delu, ne da bi kaj slutili, a bomo zavrženi. Kaj je meja med dobrim in slabim? Kako razlikovati? Preteklo nedeljo smo razmišljali o Jezusu na križu. Na levi in desni sta razbojnika in na sredini On. Na videz so vsi enaki. V čem so si podobni in v čem različni? Ali znamo to opredeliti? Ali znamo to prenesti v vsakdanje življenje?

Podobni so si v uporabi splošnim pravilom. Razbojnika sta verjetno kršila red, razgrajala, bila nasilna, mogoče sta kradla ali celo ubijala. V osnovi sta kršila sprejeta pravila družbe. A tudi Jezus se ni lepo obnašal do pravil družbe! V soboto je delal, ko ne bi smel. Družil se je z javnimi grešniki in rekel celo, da bodo v božjem kraljestvu prej oni kot tisti, ki se delajo dobre in jim na videz ni mogoče nič očitati. Govoril je, da se pogovarja z Bogom, še več, da je Bog njegov Oče. Trdil je, da spreminja svet, ker mu tako naroča Bog. Torej vsi na treh križih so na nek način uporniki.

V čem pa se razlikujejo? Razbojnika sta se upirala redu, ker sta si dajala prav v slabem. Iskala sta pravico in resnico zase, ne glede na sredstva, tudi za ceno žrtev okrog njiju. Jezus pa se je upiral redu samo z enim namenom: Da bi izpolnil Očetovo voljo in prinesel na zemljo Resnico, ljubezen in pravičen mir.

Ob prvi svečki vas vabim, da razmišljamo o tem, komu smo bolj podobni, ali ločimo dobro od slabega! Ali znamo prepoznati v na videz dobrih dejanjih slabo in v na videz slabih dejanjih tudi dobro? Poglejmo preproste primere:

Ali se ločimo od pokvarjenosti tega sveta ali jo prepoznamo? Ali se nam sploh ljubi ustaviti ob tem? Sedanji papež pogosto spodbuja k razlikovanju med grešnostjo in pokvarjenostjo. Grešni smo vsi, pravi, pokvarjenost pa je naša odločitev, tega kristjan ne more sprejeti. Pokvarjenost je v preračunljivosti, iskanju lastne koristi za kakršno koli ceno. Prvi teden adventa je mogoče priložnost, da se vztrajno sprašujemo o naših skritih interesih in ciljih. Dobro je da se vprašamo, zakaj včasih govorimo, zakaj molčimo, zakaj smo prijazni, zakaj kritiziramo ali hvalimo. Ali prepoznamo človeka, ki se prizadeva za dobro, pa je v javnosti zato grd? Ali ga podpremo ali molčimo, da ne bomo grdi tudi mi? Pokvarjenost se skriva v pokvarjeni držji, ki smo jo sprejeli za normalno, pa je grešna. Greh je v dejanju, pokvarjenost je v odločitvi. Naj prvi teden v adventu prečiščujemo naše drže, da nas Gospodov prihod ne bo presenetil.

A pri tem kar tako ne bo šlo! Za razlikovanje med dobrim in slabim potrebujemo zelo močna sredstva. Cerkev nam daje na voljo troje: odpoved, molitev in dobra dela. Vse to bistri razum, daje možnost jasnega razločevanja in pomaga pri odločitvi za dobro. Povabljeni torej, da v tem tednu razmišljamo o pokvarjenosti in se odločamo za dobro, da bi bili na prihod Gospoda dobro pripravljeni!